

Đôi Bờ Câu Bất Chợt Thấy Người Vỗ Cánh Bay

Hoa bìm bìm tím nở / trên bờ giậu nhà tôi. Cái bờ giậu chia đôi / cái tình hai hàng xóm. Chiều tôi đi về muộn, buồn quá, hoa héo rơi. Nghĩ mà ai chưa rời / thì mai hoa lại nở...Mai tôi nhìn bên đó, thấy dòng sông nước xanh, nghe chim hót thật thanh, giống sáng nay, dám lắm?

Màu nào màu cũng thắm / khi ánh nắng vừa lên. Người nào cũng có tên, sao cái tình không có, nên Nguyễn Công Trứ hỏi: Tình là cái Chi Chi? Có những Khối Tình Si ngàn năm thành Khối Đá, mưa từ trên núi cá xô xuống đường Nha Trang...xứ sở Hoa Muồng Vàng, hoa cũng tàn cũng tạ!

Nhớ Nha Trang nhớ quá!

Hoa tím áo dài em...bay mô rồi, gió lên, nhạt chẳng rời năm tháng? Đời người thì hữu hạn, hạn kỳ nào thấy nhau...ngoài hoa tím một màu, tím ngắt chiều sông núi!

*

*Người hẹn cùng ta đến bên bờ suối
Đường chiều mờ xa, ánh trăng mờ chiếu...*

Em à, anh đã hiểu: Vì sao mà anh buồn? Nếu tóc em dài hơn, bây giờ mình đã khác? Em có vì hờn mát khi cắt bớt tóc không? Nhưng phàm ai theo chồng...tóc đâu còn phát phới, tóc đâu còn phát phơ / tóc ôi là giọt mưa, tóc ôi là phiến lụa? Em chừ như thế đó, bên kia bờ sông kia...

Đi ngang qua chợ quê, thấy chợ không ai họp. Đôi bờ câu bất chợt / thấy người, vỗ cánh bay...

Thương quá đi từng ngày / hoa bìm bìm bờ giậu. Hồn anh hoài ở đậu / ở đó chờ mong em!

Trần Vấn Lệ